

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

19 DECEMBER 1985

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer G. Temmerman —

houdende reglementering van de jacht

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De jacht is de jongste jaren in het Vlaamse Gewest een sterk besproken onderwerp geworden. De regelingen via de jaarlijkse openingsbesluiten brachten een aanzienlijke natuurvriendelijke evolutie mede. Het is echter een materie die nog steeds geregeld wordt door de honderd jaar oude jachtwet van 28 februari 1882. Tijdens de voorbije eeuw is die wet herhaaldelijk bijgestuurd. Ook zijn de jongste jaren diverse voorstellen ingediend om de wet verder te wijzigen :

— wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade, ingediend door de heer Michel (Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 247 (1971-1972) – Nr. 1 en advies van de Raad van State, Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 247 (1971-1972) – Nr. 2) ;

— wetsvoorstel tot vergoeding van wildschade, ingediend door de heer Remacle (Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 787 (1975-1976) – Nr. 1) ;

— wetsvoorstel tot oprichting van een fonds voor het beheer van het wild en de vogels die onder de bepalingen van de jachtwet vallen, ingediend door de heer Suykerbuyk (Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 1006 (1976-1977) – Nr. 1 en bespreking in de Vlaamse Gewestraad, stuk 42 (1976-1977) – Nrs. 1 tot 4) ; opnieuw ingediend tijdens het zittingsjaar 1979-1980 (Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 548 (1979-1980) – Nr. 1) ;

— voorstel van wet tot interpretatie van artikel 7, 2°, van de

opheffingsbepalingen vervat in artikel 2 van de wet van 10 oktober 1976 houdende het Gerechtelijk Wetboek, in zoverre het handelt over artikel 7bis van de wet van 28 februari 1882 op de jacht, ingediend door de heer Lagae (Senaat stuk 411(1977-1978) – Nr. 1) ;

– wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade, ingediend door de heer Michel (Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 268 (BZ 1979) – Nr. 1) ;

– wetsvoorstel tot wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882, ingediend door de heer Verberckmoes (Kamer van Volksvertegenwoordigers stuk 298 (1979-1980) – Nr. 1) ; vervolgens ingediend als voorstel van decreet (Vlaamse Raad stuk 150 (1982-1983) – Nr. 1) ;

– voorstel van decreet van de heer Vanhaverbeke c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 (Vlaamse Raad stuk 135 (1980-1981) – Nr. 1).

Bovenstaande voorstellen waren telkens ingebouwd in de jachtwet van 28 februari 1882. Wij zijn van oordeel dat een totaal herdenken noodzakelijk is, ook omdat zowel de mentaliteit van de bevolking als de situatie van de natuur in het Vlaamse Gewest enorm zijn gewijzigd. Dit voorstel van decreet wil daarom de jacht een aanvaardbare en stabiele plaats in de Vlaamse samenleving bezorgen. Zowel de jacht als het natuurbehoud kunnen hier enkel baat bij hebben. De consequenties zullen voor bepaalde traditioneel geworden jachtwijzen zeer ver dragen. Maar het inleveren van jachtgenoegens die sterk bekritiseerd zijn, is een noodzakelijkheid om op lange termijn een aanvaardbare jacht te laten bestaan als een legale vrijetijdsbesteding.

Hierbij dienen op de eerste plaats de internationale overeenkomsten nageleefd, waarbij het passend is dat in de versnipperde Vlaamse open ruimte strengere maatregelen worden getroffen dan die welke strikt genomen voorgeschreven zijn in die overeenkomsten. Dergelijke beslissingen zijn mogelijk en uitdrukkelijk bepaald in internationale overeenkomsten :

– Benelux-Overeenkomst van 10 juni 1970 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming ;

– richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

De wijzigingen in dit voorstel van decreet tegenover de bestaande wet worden hierna verder toegelicht. Ze zijn op te splitsen in de volgende onderdelen.

1. Bejaagbare soorten

De doelstellingen van de jacht, zoals vermeld in dit voorstel van decreet, zijn richtinggevend om te bepalen of een diersoort al dan niet bejaagbaar is.

Deze doelstellingen zijn tweevoudig :

– het beperken van schade aan ecosystemen of veldvruchten, naast het beperken van bastaardvormen van bepaalde diersoorten in de natuur. Deze zijn immers veroorzaakt door menselijke tussenkomst zoals het inrichten van kwekerijen, inteelt binnen een parkpopulatie waarvan de dieren uitzwermen in de natuur, enzovoort ;

– het mogelijk maken van een oogst aan wild, nadat de jager zelf door zijn zorg en beheer die soorten in zijn jachtterrein een extra levenskans heeft gegeven. Dergelijke jacht is te beschouwen als een vorm van klein- of pluimveeteelt in de vrije

natuur. Vanzelfsprekend dient er over gewaakt dat hierdoor aan de natuur zelf of de landbouw geen schade wordt veroorzaakt. De zorgen van de jager bestaan er onder andere in dat hij optreedt tegen stroperij en biotoopverstorende recreatie, zorgt voor wintervoeder en voor de instandhouding van waardevolle natuurgebieden.

Deze inspanning met de bedoeling nadien een zo groot mogelijk jachtgenoegen te kunnen beleven, heeft belangrijke voordelen voor de biotopen en voor de fauna en flora. Jacht is in dit geval een vorm van oogstgenoegen na verzorgen, beschermen en beheren van de lokale fauna. Noch de overheid, noch de natuurbeschermende verenigingen kunnen deze voordelen van de jacht, voor de zeer verspreid gelegen waardevolle biotopen in Vlaanderen, waarborgen. Zelfs niet op middellange termijn. Wij zijn er ons ten volle van bewust dat bijvoorbeeld het afschaffen van de jacht in Vlaanderen een gebruiksvacuüm-effect zou veroorzaken zodat andere meer natuurverstorende recreatievormen of economische exploitaties in talrijke waardevolle biotopen zouden opduiken.

Op die plaatsen echter waar de overheid of natuurbeschermende verenigingen voor degelijk natuurbeheer kunnen zorgen, heeft de jacht op dieren die leven rond hun geboorteplaats, geen enkele zin meer voor het natuurbehoud en dient ze te vervallen. Dit is trouwens geregeld in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Anderzijds is de jacht op trekvogels, die nooit afhankelijk zijn van de zorg van de jager en nooit schadelijk zijn, definitief af te schaffen. Ook als zo'n populatie toeneemt is dit alleen maar verheugend en zeker geen reden om ze ten dele te vernietigen. Het doden van trekvogels, die er niet zijn door de zorg van de mens, omwille van recreatie of genoeg en dit zonder enige noodzaak voor de gemeenschap of een individu, is verwerpelijk. We staan hier vanuit het natuurbehoud en de samenleving op hetzelfde standpunt als tegenover vogelvangst. Het aanwenden van wetenschappelijke gegevens om het afschot al dan niet te verantwoorden, is totaal ongepast omwille van maatschappelijke motieven. Zelfs wanneer wetenschappelijk zou bewezen zijn dat afschot geen invloed heeft om de dynamiek van de populatie, is dit geen reden om de jacht op de trekvogels te openen. Vogels zijn een gemeenschappelijk bezit en niet alleen eigendom van scherpshooters. Het is in elk beschaafd land algemeen aanvaard dat de trekvogels niet met netten mogen gevangen worden. Voor de jacht is dit principe tot hiertoe niet consequent toegepast. De oorzaak ligt enerzijds bij de oude traditie van jacht op trekvogels en anderzijds bij de vaak hoge maatschappelijke positie en financiële macht van de jagers. Het Vlaamse Gewest, met zijn sterk versnipperde en vervuilde open ruimte, heeft een pioniersfunctie te vervullen in West-Europa. Het behouden van jachtprivileges op basis van hogere relaties is binnen de huidige maatschappij op lange termijn toch niet meer houdbaar.

Overigens is de kwantitatieve inbreng qua gezond „wildbraad” van deze trekvogels niet doorslaggevend in het totale jachttableau.

Jacht op en verdelging van „predatoren”, zowel vogels als zoogdieren, dient verboden te worden. De jager schakelt die „roofdieren” enkel uit omdat ze als „concurrent” optreden. Het is algemeen bekend dat die dieren een belangrijke ecologische functie vervullen, onder andere tegenover de kleine knaagdieren.

De jacht op dieren die onbetwistbaar in aantal verminderen, is op zichzelf niet verantwoord.

Op basis van bovenstaande overwegingen zijn de volgende soorten in dit voorstel niet meer bij het wild opgenomen.

A) Grofwild : damhert en moeflon. Het betreft hier vrij recent in het Waalse Gewest en de buurlanden ingevoerde soorten, die eerder als faunavervalsing zijn te beschouwen. In het Vlaamse Gewest leven ze niet in de vrije natuur. Er is dus geen enkele reden om ze verder als wild te beschouwen. Vervoer of verhandelen van die dieren is te reglementeren buiten de jachtwetgeving, indien dit noodzakelijk zou blijken.

B) Klein wild : korhoenders, houtsnippen, koperwieken, grote lijsters, kransvogels, kwartels, merels, Schotse sneeuwhoenders.

C) Waterwild : alle soorten ganzen en eenden (met uitzondering van de wilde eend), goudplevieren, watersnippen, poelsnippen, bokjes, kievitten en kok- en zilvermeeuwen.

D) Overig wild : bonte kraaien, roeken, wilde katten, bunnings, hermelijnen, wezels, eekhoorns, boom- en steenmarters, dassen, otters en zeehonden.

De bovenvermelde vogels krijgen dus automatisch volledige bescherming binnen het reeds bestaande uitvoeringsbesluit over vogelbescherming. De zoogdieren dienen in toepassing van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud bij de beschermde dieren opgenomen te worden. In beide gevallen zijn uitzonderingsmaatregelen mogelijk om gebeurlijk aanzienlijke schade te laten bestrijden.

2. Jachtperioden

Deze dienen uiteraard beperkt te worden op basis van de volgende overwegingen.

A) De jacht dient te gebeuren op een ogenblik dat de dieren zeer goed te determineren zijn. In dit voorstel is afschot, ná zonsondergang en vóór zonsopgang, dan ook niet toegestaan. Dit is trouwens sterk verstorend voor dieren, die dan in de natuur hun slaapplaatsen opzoeken of bezetten.

Er kan enkel een uitzondering aanvaard worden voor de loerjacht op konijnen een half uur vóór zonsopgang en een half uur ná zonsondergang. Dit is vaak een efficiënte methode om wildschade te bestrijden. Om eventuele juridische betwistingen te voorkomen is het precieze uur nu nauwkeurig omschreven : het kalenderuur.

B) Jachtverbod tijdens strenge weersomstandigheden, om louter ethische redenen. In het algemeen nemen we aan dat dit zich voordoet zodra de temperatuur daalt onder -5°C , en specifiek voor het waterwild zodra een wateroppervlakte meer dan de helft met ijs is bedekt. De hoofdbedoeling van dit laatste is jacht op watervogels die de laatste openliggende wakken opzoeken, te voorkomen.

C) Jacht met vuurwapens op zondagen en wettelijke feestdagen wordt in dit voorstel verboden. In ons overbevolkt gewest is dit verantwoord met het oog op de rust voor andere recreanten.

3. Middelen en jachtwijzen

De volgende middelen en jachtwijzen worden binnen dit voorstel niet meer toegelaten.

A) Klemmen en alle giftige stoffen (ook gifeieren) : deze zijn immers niet selectief en kunnen de dood van tal van andere dieren veroorzaken. Overigens zijn tal van ethische bezwaren tegen dergelijke middelen in te brengen : de dieren sterven vaak een langzame en pijnlijke dood.

B) Een meute honden : het achtervolgen van een dier tot het uitgeput neervalt is een barbaarse methode die ethisch niet

meer aanvaardbaar is. De sportieve genoegens die de jagers met de meute willen beleven, bereiken zij evengoed via een kunstmatig aangelegd zweetspoor.

C) Een afgerichte in- of uitheemse dagroofvogel : de valkeniersbedrijvigheid is zoals de vorige jachtmethode een overblijfsel uit het verleden, toen heel anders tegen de natuur werd aangekeken. Op dit ogenblik geeft ze enkel aanleiding tot niet-educatieve activiteiten en tal van misbruiken zoals het roven van nestjongen van beschermde roofvogels.

D) Jacht op wild nadat het door een andere persoon of andere personen in de richting van de jager is opgejaagd. Het klassieke jachttafereel dat zoveel ergernis opwekt bij het publiek, is wel de klopjacht. Een groep wilddrijvers doorkruist bijzonder luidruchtig velden en bossen en jaagt het wild in de richting van een vuurlijn gevormd door jagers die nauwelijks een stap verzetten. Dergelijke methode is enorm verstorend voor de biotoop en de mensen in de directe omgeving. Dit voorstel voorziet dus enkel nog in de jacht waarbij de jager zelf het wild opspoort ofwel afwacht tot dit binnen schotafstand komt. Pas dan zullen jagers terecht mogen spreken over weidelijkheid of sportiviteit ten opzichte van het wild.

E) De bepalingen opgenomen in bijlage IV van de Europese richtlijn van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand worden opgenomen en in dezelfde geest nauwer omschreven of aangevuld voor wat betreft lokvogels, klemmen en gifeieren. In de vallen voor het vangen van overig wild dient in een vluchtopening voor kleine marterachtigen voorzien.

Anderzijds is nu bepaald dat de jacht enkel toegelaten is als de jager vergezeld is van een hond. Het gebeurt immers meermaals dat aangeschoten wild niet wordt gevonden en dagenlang in de pijnlijkste omstandigheden een doodstrijd kent. Het gebruik van ten minste één hond zal ongetwijfeld het vinden van dit aangeschoten wild vergemakkelijken. Ook bij het opsporen van het wild kan een hond zeer goede diensten bewijzen. Wel is de jacht met de hazewind verboden. Zodoende krijgt de jager in het Vlaamse Gewest een duidelijk profiel en vervallen tal van aanstootgevende praktijken.

4. Plaatsen

In dit voorstel wordt verboden de jacht

A) met vuurwapens op minder dan 150 meter van bewoonde huizen. Een noodzakelijke maatregel met het oog op de rust in de landelijke woongebieden ;

B) met het geweer op waterwild voor zover op het ogenblik waarop de jacht wordt uitgeoefend, geen minimum aaneengesloten wateroppervlakte van 3 hectaren voorhanden is waar de jacht is toegestaan, en waar in de wateroppervlakte overal een cirkel met straal 10 meter kan worden getrokken. Dit laatste is aan de bestaande wettelijke bepalingen toegevoegd daar het vaak uiterst moeilijk is een overzichtelijk beeld te krijgen van de wateroppervlakte als die bestaat uit een netwerk van sloten, beken en watergangen. De wateroppervlakte dient duidelijk te overzien en op het terrein herkenbaar te zijn ;

C) daar waar het jachtrecht niet schriftelijk en voorafgaand is toegekend aan de jager. Het bestaande stelsel waarbij ook mondelinge toezeggingen een basis konden vormen voor de jacht heeft veelvuldig aanleiding gegeven tot betwistingen. Deze situatie dient hoogst dringend gezuiverd te worden. Het verpachten van jachtrecht wordt gestimuleerd door het verantwoordelijk stellen van de eigenaar voor de schade aangericht door wild afkomstig van zijn gronden waarop het jachtrecht niet is verpacht.

Anderzijds wordt in dit voorstel het instellen van rust- en reservezones in de jachtgebieden gestimuleerd. Op de eigendommen van openbare besturen waarop het jachtrecht wordt verpacht, dienen ten minste 10 ten honderd van de verpachte gronden als reservegebied te worden aangegeven. De voorgestelde adviezen van de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Hoge Raad voor Natuurbehoud kunnen hierin richtinggevend zijn. Bij het van kracht worden van dergelijke maatregel zal dit heel wat werk vragen, maar op lange termijn zal dit vruchten afwerpen daar mag worden verwacht dat dezelfde rustgebieden bij nieuwe verpachting zullen behouden blijven. Ook op vrijwillige basis kunnen dergelijke reservezones tot stand komen en zelfs gesubsidieerd worden ;

D) op het strand en binnen de territoriale wateren ; een bestaande toestand wordt hierdoor bestendigd.

5. Controle en strafbepalingen

Via het Fonds voor Faunabeheer is in de mogelijkheid voorzien dat toelagen worden verstrekt aan particuliere instellingen die bijkomende technische beambten van het Bestuur voor Landinrichting willen aanstellen. Dit mag in de toekomst niet langer het privilege blijven van één jagersvereniging, maar ook natuurbeschermende organisaties dienen deze kans te krijgen.

De controlediensten krijgen ook meer mogelijkheden door het wegvallen van de beperkingen gesteld in artikel 22 van de huidige wet. Het ontwapenen van de jagers die de wet overtreden, kan nu steeds gebeuren.

De strafbepalingen van de huidige wet zijn totaal verouderd. Daarom worden drastische aanpassingen voorgesteld.

Daartegenover worden een aantal strafbepalingen betreffende de vogelbescherming ook correctioneel. Sommige vogels die hieronder vallen, zijn immers zeker zo waardevol als de diersoorten die bejaagbaar zijn. Zo zijn uilen, spechten, dagroofvogels enzovoort, parels voor ons gemeenschappelijk natuurpatrimonium. Degenen die beschermingsmaatregelen overtreden bestelen in feite de gemeenschap. Het overtreden van de jachtwetgeving dient eerder beschouwd als een vorm van diefstal van privé-bezit. Eenzelfde strafmaat voor beide gevallen ligt voor de hand. Overtredingen waarbij enkele dieren betrokken zijn die steeds door de grondgebruiker mogen gedood worden of die, op grond van de reglementering op de vogelbescherming, in bezit mogen gehouden worden, worden verder door de politierechtbank behandeld.

6. Organisatie van de jacht

Het uitzetten van wild is hier voorzien zoals onlangs in de wet is opgenomen, maar tevens wordt het aantal dieren door een door de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de jacht behoort te nemen besluit vastgelegd. De beperking van het aantal dieren heeft tot doel niet boven de draagkracht van de biotoop te gaan en tevens de negatieve gevolgen voor de landbouw en het natuurbehoud te beletten.

Het rapen van eieren of broedsels is enkel nog voorzien op percelen waarop tijdens de voorbije 24 uur gewassen zijn geoogst of waarop tijdens de komende 24 uur zal geoogst worden. Een aanzienlijke beperking tegenover de huidige wet. Ook in de jacht zonder jachtverlof in goed omheinde gebieden rond een woning is niet meer voorzien.

Het toelaten bij volmacht van het doden van dieren door derden is niet meer opgenomen. Dit gaf immers aanleiding tot tal van misbruiken.

Zowel in besluiten over vogelbescherming als in de recente jachtopeningsbesluiten zijn deze volmachten reeds groten-deels geschrapt. Een maatregel die enkel gunstige kritieken kreeg.

De termen „verdelging” en „verdelgingsrecht” zijn hier niet gebruikt, maar positiever geformuleerd als „wildschadebestrijding”. Tevens is nauwkeurig omschreven wie de wildschadebestrijding mag uitvoeren, waarbij is uitgegaan van het principe dat rechtstreeks betrokkenen hun teelten of gewassen mogen verdedigen indien er aanzienlijke schade wordt aangericht door het wild.

Het oprichten van een Vlaamse Jachtraad is uitdrukkelijk in dit voorstel opgenomen.

Een fundamentele wijziging wordt voorgesteld door het Fonds voor Faunabeheer, dat kan opgericht worden door de Vlaamse Executieve. Het is vergelijkbaar met het bestaande Visserijfonds, maar krijgt veel ruimere bevoegdheden.

Het Fonds kan onder meer aangewend worden voor :

- het verstrekken van educatie aan jagers en niet-jagers ;
- de vergoeding van schade indien de gemeenschap verantwoordelijk is ;
- de uitvoering van wetenschappelijk onderzoek ;
- de subsidiëring van particuliere instellingen die instaan voor controle ;
- de subsidiëring van particuliere instellingen of **privé-personen** die instaan voor het behoud van ecologisch waardevolle landschapselementen ;
- de subsidiëring van jagers die op vrijwillige basis een reservezone in hun jachtgebied aanleggen.

De financiering gebeurt door een voorafname van ten minste 20 ten honderd van de opbrengst van de jachtverloven.

Op grond van het wetenschappelijk onderzoek is het in dit voorstel ook mogelijk gemaakt dat vogels die als wild gerangschikt zijn, mogen geringd worden door de medewerkers van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen.

7. Vergoedingen van schade veroorzaakt door de fauna

Hier wordt onderscheid gemaakt tussen schade veroorzaakt door wild, met andere woorden dieren die bejaagbaar zijn, en door die welke niet als wild zijn gerangschikt maar een bepaalde wettelijke bescherming genieten.

Het is logisch dat de houder van het jachtrecht volledig verantwoordelijk is voor wildschade als hij het wild heeft uitgezet, wilde konijnen heeft ingeënt tegen myxomatose of bepaalde wildpopulaties onvoldoende heeft bejaagd. Anderzijds is de eigenaar volledig verantwoordelijk voor de schade veroorzaakt door wild dat afkomstig is van zijn gronden waarvan hij het jachtrecht niet heeft verpacht. De benadeelde die bepaalde gewassen zonder voldoende bescherming aanplant nabij bossen waar een hoge konijnenpopulatie mag worden verwacht, is geheel of gedeeltelijk verantwoordelijk voor de door hem geleden schade. Het betreft hier immers een situatie waarbij konijnschade in zekere zin is uitgelokt. Overigens vervalt ook het principe van de dubbele vergoeding voor schade door konijnen veroorzaakt. Er zijn immers door het voorgesteld artikel 10 in ruime mogelijkheden voor de grondgebruikers voorzien om hun gewassen en teelten ook zelf tegen konijnschade te verdedigen.

Helemaal anders ligt het, op basis van diverse wettelijke bepalingen, met de schade veroorzaakt door beschermde dieren. Op de allereerste plaats dient er preventief te worden opgetreden. Indien er zich aanzienlijke schade voordoet dan wordt die gedragen door het voorgestelde Fonds voor Faunabeheer. De te volgen procedure voor het bekomen van schadevergoeding van het Fonds voor Faunabeheer dient door de Vlaamse Executieve te worden vastgelegd. Zo wordt een soepele bijsturing mogelijk indien uit de praktijk mocht blijken dat bepaalde knelpunten een vlotte uitvoering in de weg staan. Dit voorstel bevat slechts de grote krachtlijnen.

Anderzijds is bepaald dat het huidige systeem van schadevergoeding van kracht blijft, tot de uitvoeringsbesluiten van dit voorgesteld decreet genomen zijn.

8. Wildschadebestrijding

De grondgebruiker is gemachtigd zijn gewassen en teelten zelfs met vuurwapens tegen aanzienlijke wildschade te beschermen.

Dit recht belet niet dat hij de voorziene schadevergoedingen kan aanvragen. De bestrijdingsrechten van de grondgebruiker zijn zo geregeld dat misbruiken zoveel mogelijk worden voorkomen. Het verlenen van volmacht aan derden is niet meer mogelijk. Dit geeft vaak aanleiding tot stroperij. Anderzijds worden de ruimste mogelijkheden gelaten voor de bestrijding van konijnen. Ook kan de Vlaamse Executieve de bestrijding van het overig wild regelen met dezelfde ruime mogelijkheden en daarbij rekening houden met lokale en tijdelijke situaties.

Er is in dit voorstel naar gestreefd de wildschadebestrijding en de mogelijkheden op vergoeding van schade door de fauna tot een nauw op elkaar aansluitend geheel uit te bouwen. Dit zal zowel de land- en tuinbouwers, de weidelijke jagers als de natuurbeschermers verheugen.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Deze uitdrukkelijke vermelding beantwoordt aan de vereiste van artikel 19, § 1, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 2

Voor het eerst wordt de jacht in onze wetgeving gedefinieerd, waarbij onmiddellijk de tweeledige doelstelling wordt gevoegd. Alle uitvoeringsbesluiten dienen te voldoen aan de geest van deze doelstellingen.

Het aantal diersoorten dat als wild wordt gerangschikt, is aanzienlijk ingekrompen. Trekvogels die geen aanzienlijke schade in het Vlaamse Gewest kunnen veroorzaken, vallen volledig onder toepassing van de vogelbescherming. De bescherming van de roofdieren is consequent toegepast. Vossen, die soms cultuurvolgers worden, zijn bij het overige wild opgenomen. Dit wil niet zeggen dat de jacht erop moet geopend worden. De mogelijkheid blijft wel bestaan. Resultaten van faunavervalsing zijn uit de lijst van het grof wild geweerd.

Artikel 3

De vroegere bepalingen blijven behouden. Ze hebben hun deugdelijkheid bewezen.

Artikel 4

In barre weersomstandigheden is jacht normaal niet redelijk te beoefenen. Om ethische motieven zijn ook een aantal jachtmethoden te schrappen : de jacht bij duisternis, op minder dan 150 meter van bewoonde huizen, op wild dat eerst opzettelijk door wilddrijvers en/of met behulp van een meute is opgejaagd. De andere recreant in de open ruimte mag van de jager niet te veel verstoring ervaren : vandaar het vastleggen in dit voorstel van decreet van jachtverbod op het strand en de territoriale wateren alsmede op de dagen van recreatie voor de grote massa : zondagen en wettelijke feestdagen. De verplichting te jagen in gezelschap van een hond is een oude wens van talrijke jagers.

Artikel 5

De wettelijke minimale oppervlakte van de jachtterreinen is grotendeels behouden zoals in de vroegere wetgeving. Enkel de wateroppervlakte van minimaal 3 hectaren dient nu een overzichtelijk geheel te vormen en overal een cirkel met straal 10 meter te kunnen bevatten.

Artikel 6

De jacht op en nabij spoorwegen blijft gereguleerd zoals voordien.

Artikel 7

Een belangrijke vernieuwing is het uitsluiten van mondeling of via vage brieven toegekend jachtrecht. Dit is immers een bron van tal van discussies, vooral op de limiet van de jachtterreinen. Een onbetwistbare schriftelijke toelating wordt ingevoerd.

Artikel 8

De reglementering betreffende het laten jagen of rondlopen van honden blijft behouden zoals voordien.

Artikel 9

Het beginsel dat elkeen het recht heeft het resultaat van zijn arbeid tegen aanzienlijke schade te beveiligen en te verdedigen, wordt hier nauwkeuriger dan in de bestaande wetgeving omschreven.

Het nemen van eieren of broedsel die ten gevolge van het oogsten van gewassen toch zouden verloren gaan, is toegestaan. In alle andere gevallen is dit verboden, alsmede het verkopen, kopen, vervoeren of venten van die eieren en broedsels.

Artikel 10

Konijnen mogen door de grondgebruiker steeds worden geschoten in dezelfde geest als in het vorige artikel. Een degelijke verzekering is echter onbetwistbaar noodzakelijk. Het bestrijden van schade veroorzaakt door bepaalde soorten overig wild kan door de Minister passend geregeld worden volgens hetzelfde eenvoudig systeem, op de plaatsen waar en gedurende de periodes waarin die wildschadebestrijding nodig is. Het administratief ingewikkeld systeem van volmachten vervalt volledig. De bepalingen in dit artikel vormen op zichzelf een sluitend geheel om misbruiken te voorkomen.

De bestaande bepaling over het bestrijden van konijnen met andere middelen blijft behouden. Het gebruik van klemmen is echter uitgesloten, omdat ze niet selectief zijn.

Artikel 11

Vervoer of in de handel brengen van konijnen en vossen, alsmede het respect voor afsluitingen is gereguleerd zoals voordien.

Artikel 12

Alle mogelijke achterpoorten om de wildschadebestrijding te beletten, dienen dichtgehouden te worden.

Artikel 13

Hierdoor komt onze jachtwetgeving in overeenstemming met de Europese richtlijn van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand. Wel zijn alle lokvogels, klemmen en gifeieren verboden. Ethisch doet dergelijk gebruik heel wat vragen rijzen. Tevens zijn klemmen en gifeieren niet-selectieve, barbaarse methoden.

Artikel 14

Dit artikel is een overname uit de bestaande wetgeving.

Artikel 15

Enerzijds worden uitzonderingen op de verboden tuigen toegelaten zoals in de bestaande wet en anderzijds krijgt het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen de wettelijke mogelijkheid wildbiologisch onderzoek uit te voeren.

Artikel 16

Bij het opstellen van vallen is het belangrijk in een vluchtopening voor de kleine marterachtigen te voorzien.

Artikelen 17 tot 19

Deze artikelen werden overgenomen uit de bestaande wet.

Artikel 20

In de geest van de bestaande wet krijgt het uitzetten van dieren een beperking in de tijd. De data worden nu definitief vastgelegd om alle mogelijke verwarring en misverstanden te voorkomen. De Minister legt de verdere voorwaarden vast vooral met het oog op de draagkracht van de biotopen.

Artikel 21

Een belangrijke aanwinst voor het natuurbehoud is het verplicht instellen van reservezones in domeinen die eigendom zijn van openbare besturen. Op die manier kan ons **natuurpatrimonium** een betere en kleinschaliger gerichte beveiliging bekomen.

Artikel 22

Het verlenen van jachtverloven is in dit voorstel geregeld zoals in de huidige wet. Evenwel kan geen jachtverlof meer bekomen worden om te jagen met de hazewind en dient iedereen die een jachtverlof wil bekomen te bewijzen dat hij mag jagen op de wettelijk vastgestelde minimumoppervlakte, onder de in artikel 7 bepaalde voorwaarden.

Artikelen 23 tot 33

Deze artikelen werden overgenomen uit de bestaande wet met dien verstande dat de soms archaïsche strafbepalingen aanzienlijk werden verlicht.

Artikelen 34 en 35

Deze artikelen werden eveneens volledig overgenomen uit de bestaande wet, waarbij nu wel in een aan onze tijd aangepaste strafmaat is voorzien voor het overtreden van de wetgeving op de vogelbescherming.

Artikelen 36 tot 39

Deze artikelen hebben betrekking op de oprichting van een Fonds voor Faunabeheer, waarvan de doelstellingen duidelijk worden omschreven.

Artikel 40

In dit artikel wordt een nieuwe regeling uitgewerkt voor de vergoeding van de schade veroorzaakt door de fauna. Ongetwijfeld zal deze nieuwe regeling in de toekomst heel wat moeilijkheden kunnen voorkomen.

Artikel 41

Een aantal vroegere uitvoeringsbesluiten dienen gehandhaafd op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit voorgestelde decreet. Op die manier komt er een soepele overgang.

Artikel 42

Het bepalen van taksen voor ondertussen verboden **vangst-**methoden met netten en eendenkooien is uiteraard geschrapt.

G. TEMMERMAN

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

Dit decreet verstaat onder :

1. jacht : het opsporen, vervolgen of opjagen van wild met het doel het te doden, het vrijwillig vangen of doden van wild in de natuur of het pogen dit te doen. De jacht heeft een tweeledig doel :

a) het beperken van de populatie van het wild dat aanzienlijk schade kan aanrichten aan ecosystemen, gewassen of teelten ;

b) het oogsten door de jager van de wildsoorten die in een jachtterrein gedurende geheel het jaar kunnen beschermd en beheerd worden. Dit oogsten dient te gebeuren zonder het voortbestaan van die wildsoorten in de natuur in gevaar te brengen ;

2. de Minister : de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de jacht in het Vlaamse Gewest behoort ;

3. wild : alle dieren behorende tot de volgende soorten, gerangschikt in vier categorieën :

a) grof wild : edelherten (*Cervus elaphus*), reeën (*Capreolus capreolus*) en wilde zwijnen (*Sus scrofa*) ;

b) klein wild : hazen (*Lepus europaeus*), fazanten (*Phasianus colchicus*) en patrijzen (*Perdix perdix*) ;

c) waterwild : wilde eenden (*Anas platyrhynchos*) voor zover deze vogels niet als pluimvee worden gehouden of de kleur zichtbaar afwijkt van de normaal in vrijheid levende exemplaren, meerkoeten en waterhoenders ;

d) overig wild : houtduiven (*Columba palumbus*), zwarte kraaien (*Corvus corone corone*), kauwen (*Corvus monedula*), Vlaamse gaaien (*Garrulus glandarius*), eksters (*Pica pica*), konijnen (*Oryctolagus cuniculus*), vossen (*Vulpes vulpes*) en verwilderde katten (*Felis catus*).

Hoofdstuk II

Jachtbeoefening en wildschadebestrijding

Artikel 3

De Minister bepaalt elk jaar, voor elke provincie of gedeelte van provincie, voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild, en voor elke jachtwijze, de data van opening en sluiting van de jacht.

De besluiten betreffende de opening en de sluiting van de

jacht worden ten minste acht dagen vóór de aldus bepaalde data bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 4

Het is verboden te jagen

- met vuurwapens op zondagen en wettelijke feestdagen ;
- tussen zonsondergang en zonsopgang (kalenderuur) ;
- op of nabij watervlakten die meer dan de helft met ijs bedekt zijn ;
- bij temperaturen lager dan min vijf graden celcius ;
- met vuurwapens op minder dan honderdvijftig meter van bewoonde huizen ;
- op wild dat door een andere persoon of personen dan de jager(s) met opzet is opgejaagd ;
- met behulp van een in- of uitheemse dagroofvogel ;
- met behulp van een meute ;
- met vuurwapens, zonder vergezeld te zijn van ten minste één hond die geen hazewind mag zijn ;
- met behulp van een hazewind ;
- op de stranden en binnen de territoriale wateren.

Artikel 5

§ 1. De jacht met een geweer is verboden op elk terrein waarvan de aaneengesloten oppervlakte minder bedraagt dan vijftientwintig hectaren.

Voor de toepassing van het eerste lid worden als aaneengesloten terreinen waarop over geheel de uitgestrektheid mag worden gejaagd, beschouwd de jachtterreinen die doorsneden worden door een openbare of particuliere weg, een niet bevaarbare waterloop of een spoorweg.

Worden niet als aaneengesloten beschouwd, de terreinen

1. die hetzij door een autoweg, hetzij door een bevaarbare waterloop, hetzij door een spoorweg, met een breedte van meer dan vijftig meter worden doorsneden (bermen inbegrepen) ;

2. die verbonden zijn door delen waarin omwille van hun afmetingen geen cirkel met een straal van ten minste vijftientwintig meter kan worden getrokken.

De jacht met het geweer is eveneens verboden op elk gedeelte van een terrein, welke ook de oppervlakte van dit laatste weze, waarin omwille van zijn afmetingen geen cirkel met een straal van ten minste vijftientwintig meter kan worden getrokken.

§ 2. De jacht met het geweer op waterwild is evenwel toegestaan op terreinen van geringer oppervlakte dan deze bepaald in § 1, mits deze terreinen, op het ogenblik dat de jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van drie hectaren omvatten waarop de jacht is toegestaan en waarvan in de wateroppervlakte overal een cirkel met straal tien meter kan worden getrokken.

Artikel 6

Het is verboden te jagen op spoorwegen en hun aanhorigheden.

Het is aan ieder ander dan de aangelande eigenaar of zijn rechthebbende verboden te jagen op de openbare wegen en op de spoorwegbermen.

De aangelande eigenaar mag op de spoorwegbermen van dit recht echter alleen gebruik maken om op konijnen te jagen met buidels en fretten.

Artikel 7

Het is verboden te **eniger** tijd en op enigerlij wijze te jagen op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, onverminderd schadevergoeding indien daartoe reden is. Deze toelating dient voorafgaand en schriftelijk te worden verleend. Ze moet de kadastrale bepalingen van de gronden omvatten. De handtekening van de eigenaar of zijn rechthebbende moet gelegaliseerd zijn. De Minister kan de normen bepalen waaraan de schriftelijke toelating dient te voldoen.

Artikel 8

Het is verboden moedwillig honden te laten jagen of rondlopen op gronden waarvan het jachtrecht aan een ander toebehoort.

Het feit dat honden over andermans erf lopen bij het vervolgen van wild dat op eigendom van hun meester is opgejaagd, kan worden geacht niet onder toepassing te vallen van dit artikel noch van het vorig artikel, behoudens de burgerlijke rechtsvervolging in geval van schade.

Artikel 9

Het is verboden op enigerlei wijze te jagen, buiten de door de Minister bepaalde tijden, onverminderd het recht van de grondgebruiker om wild dat aanzienlijke schade toebrengt aan zijn vruchten, planten, gewassen of andere goederen, terug te drijven of te doden. Hiertoe mogen vuurwapens zonder jachtverlof worden gebruikt op voorwaarde dat de gebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid met onbeperkte waarborg heeft afgesloten. Dit recht om wildschade te bestrijden mag overdag, in alle weersomstandigheden, uitgeoefend worden en strekt zich uit tot de inwonende familieleden, de aangestelden en de beëdigde wachters van de grondgebruiker. Bij deze bestrijding is het verboden lokvoeder te gebruiken.

Het is eveneens verboden eieren of broedsels van vogels gerangschikt als klein wild of waterwild

1. weg te nemen, tenzij deze zich bevinden op percelen waarop tijdens de voorbije vierentwintig uur gewassen werden geoogst of tijdens de komende vierentwintig uur gewassen zullen geoogst worden ;

2. te vernielen, te koop te stellen, te verkopen, te kopen, te vervoeren of te venten.

Artikel 10

§ 1. De grondgebruikers, hun inwonende familieleden, hun aangestelden en hun beëdigde wachters mogen te allen tijde **zowel** overdag als gedurende een half uur voor zonsopgang en een half uur na zonsondergang (kalenderuren) konijnen doden door middel van vuurwapens, zonder voorzien te zijn van een jachtverlof maar op voorwaarde dat de gebruiker van het vuurwapen een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid

met onbeperkte waarborg heeft afgesloten. De Minister kan, onder dezelfde voorwaarde, de perioden en plaatsen bepalen om van zonsopgang tot zonsondergang, de bestrijding van schade door bepaalde soorten overig wild te laten uitvoeren door bovenvermelde personen.

§ 2. Het is aan andere personen dan diegenen vermeld in § 1 verboden deze wildschadebestrijding uit te voeren.

§ 3. Konijnen mogen daarenboven steeds met andere middelen worden bestreden. De Vlaamse Executieve bepaalt welke bestrijdingsmiddelen en tuigen, in afwijking van artikel 13 mogen worden aangewend. Het gebruik van klemmen is evenwel verboden.

Artikel 11

Het is verboden, behoudens machtiging van de Minister,

1. wilde konijnen of vossen levend te verkopen, te kopen, te koop te stellen, te vervoeren of te venten door om het even welk middel ;

2. afsluitingen geplaatst om het in- en uitgaan van wilde konijnen te beletten, kwaadwillig te vernielen, te beschadigen of daarin een opening te maken ofwel de doorgang van konijnen door, onder of boven de afsluitingen op enigerlei wijze te vergemakkelijken.

Artikel 12

Elke overeenkomst die strijdig is met de door dit decreet aan de grondgebruiker toegekende rechten, is nietig.

Artikel 13

Bij de jacht en de wildschadebestrijding is het verboden gebruik te maken van :

— strikken, lijn, haken, levende lokvogels, bandopnemers, elektrocutie-apparatuur, klemmen

— kunstmatige lichtbronnen, spiegels, inrichtingen voor de verlichting van het doel, vizierinrichtingen met een beeldomkeerder of een elektronische beeldversterker voor het schieten 's nachts ;

— explosieven ;

— netten, vallen, vergiftigd of verdovend lokaas en gifeiëren ;

— semi-automatische of automatische wapens waarvan het magazijn meer dan twee patronen kan bevatten

— vliegtuigen, motorvoertuigen en vaartuigen die met een snelheid van meer dan vijf kilometer per uur worden aangedreven, voor het achtervolgen van het wild.

Artikel 14

§ 1. Het vervoer en het onder zich houden van netten, strikken, stroppen, lokaas of enig ander tuig geschikt om grof wild, klein wild of waterwild te vangen, te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken zijn verboden.

Deze tuigen mogen opgespoord en in beslag genomen worden overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering. In alle gevallen worden de voormelde tuigen in beslag genomen en verbeurd verklaard ; de rechter beveelt de vernietiging ervan.

\$2. Onverminderd de bepaling van § 1 kan de Vlaamse Executieve in elke provincie of elk gedeelte van een provincie een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitoefening van de jacht.

Artikel 15

De bepaling van artikel 14 is niet toepasselijk

1. op buidels voor het vangen van konijnen ;

2. op tuigen die de eigenaar of zijn rechthebbende met machtiging van de Minister gebruikt om voor de teelt bestemde fazanten in zijn bossen opnieuw te bemachtigen ;

3. op de activiteiten die door het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen of door zijn medewerkers worden uitgevoerd.

Artikel 16

De Minister kan het opstellen van vallen toelaten voor het vangen van overig wild. De gevangen dieren moeten zich in deze vallen vrij kunnen bewegen. Tevens dienen de vallen op minder dan tien centimeter van de grond een vrije opening te bevatten waarin een cirkel met straal van drie centimeter kan worden getrokken.

Artikel 17

In elke provincie of elk gedeelte van een provincie is het verboden grof wild, klein wild, waterwild en de door de Minister aangewezen overige wildsoorten levend of dood te vervoeren of in de handel te brengen, behalve vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Het verbod van het eerste lid slaat niet op wildpreparaten met bedoelde wildsoorten, wanneer het wild dat erin verwerkt is volledig onherkenbaar is.

Wanneer de jacht in een beperkt gebied geopend is, kan de Minister tijdens de betrokken periode machtiging verlenen tot het vervoer van geschoten wild en de voorwaarden bepalen waaronder dit vervoer mag geschieden.

Het is eveneens verboden aan handelaars in eetwaren, tafelhouders en restaurateurs het in het eerste lid genoemde wild onder zich te houden, zelfs buiten hun woning, en het is aan eenieder verboden de genoemde wildsoorten te verbergen of onder zich te houden voor rekening van handelaars of trafikanten.

Artikel 18

Het wild mag alleen worden opgespoord en in beslag genomen, overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering, bij handelaars in eetwaren, tafelhouders en

restaurateurs, op openbare plaatsen in in openbare voertuigen.

In andere plaatsen mag het opsporen en in beslag nemen, op dezelfde wijze, alleen dan geschieden wanneer het wild er geplaatst is om in de handel te worden gebracht.

Het in beslag genomen wild wordt onmiddellijk ter beschikking gesteld van het dichtsbij gelegen openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 19

Het vervoer van het in artikel 17, eerste lid bedoelde levend wild en van de in artikel 9, tweede lid bedoelde eieren, kan in gesloten jachtijd door de Minister toegestaan worden onder de voorwaarden die hij bepaalt.

Artikel 20

Het is verboden wild dat in het open veld of in het bos van zijn vrijheid is beroofd in volledig gesloten, al dan niet verplaatsbare vleugen of korven, manden, kisten, dozen, zakken of gelijkaardige verpakkingen, daaruit vrij te laten met het oog op de uitoefening van de jacht. Die bepalingen gelden jaarlijks vanaf 1 augustus tot 31 december. Buiten deze periode is het vrijlaten van wild slechts toegelaten onder de door de Minister bepaalde voorwaarden, die onder meer het maximum aantal uit te zetten dieren per hectare vastleggen. Afwijkingen van deze verbodsbepaling kunnen door de Minister worden verleend in het belang van het toegepast wetenschappelijk onderzoek, het natuurbehoud of het voorkomen van schade.

Artikel 21

Het jagen op de domeinen van de Staat, de provincies, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is alleen geoorloofd ingevolge een openbare aanbesteding. Een reservezone van minimaal tien tot honderd van de oppervlakte van elk verpacht jachtterrein dient in de aanbesteding te worden omschreven. Het omschrijven van bedoelde zone gebeurt door het Bestuur voor Landinrichting. In geval van betwisting wordt de zaak voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Hoge Raad voor Natuurbehoud. In die reservezone zijn het gebruik van vuurwapens en het opjagen van wild steeds verboden.

Artikel 22

Hij die jagend wordt aangetroffen, moet een jachtverlof kunnen voorleggen.

Het jachtverlof is persoonlijk en geldig voor één jaar, te rekenen vanaf 1 juli.

Een besluit van de Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van de aangifte. Een jachtverlof mag slechts worden verleend aan degene die schriftelijk bewijst dat hij mag jagen op de minimumoppervlakte zoals bepaald in artikel 5, waarbij deze bewijzen voldoen aan de in artikel 7 bepaalde voorwaarden.

Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan

voorleggen, wordt behalve de hierna bepaalde geldboete, ambtshalve veroordeeld tot betaling van het bedrag dat verschuldigd is voor het jachtverlof en dat door het strafbare feit ontdoken is.

Artikel 23

De misdrijven in artikelen 6, 7, 9, 13, 14, § 1 en 22 omschreven, **woren** gestraft met dubbele geldboete en met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, wanneer de schuldigen verkleed of gemaskerd zijn, of wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

Artikel 24

De straffen worden verdubbeld ten aanzien van douanebeamten, veld- of boswachters, politiebeamten, rijkswachters of bijzondere wachters die zich schuldig maken aan één van de misdrijven bij dit decreet omschreven.

Artikel 25

Behalve in het geval van artikel 7, eerste lid, wordt het wapen waarvan de schuldige zich heeft bediend, verbeurd verklaard ; hij is gehouden het wapen onmiddellijk af te geven aan de agent die proces-verbaal opmaakt. Bij weigering wordt hij gestraft met een bijzondere geldboete van honderd frank.

Artikel 26

De vader, de moeder, de werkgevers of opdrachtgevers en zij die anderen aanstellen, zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de bij dit decreet omschreven misdrijven gepleegd door hun ongehuwde minderjarige kinderen die bij hen inwonen, door hun dienstboden of aangestelden, behoudens verhaal als naar recht.

Die aansprakelijkheid wordt geregeld overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek en vindt alleen toepassing op de schadevergoeding en de kosten, zonder evenwel aanleiding te geven tot lijfswang.

Artikel 27

De bij dit decreet omschreven misdrijven worden bewezen hetzij door processen-verbaal of verslagen, hetzij door getuigen bij ontstentenis van verslagen en processen-verbaal of tot staving ervan.

Artikel 28

De processen-verbaal opgemaakt door burgemeester en schepenen, door commissarissen van politie, rijkswachters, boswachters, kantoniers, stationschefs, veldwachters of beëdigde wachters van bijzondere personen, leveren bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is.

De processen-verbaal van douanebeamten leveren eveneens bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is, wanneer

die agenten in de plaatsen waar zij gemachtigd zijn hun bediening uit te oefenen, de misdrijven omschreven in artikel 14, § 1 en in artikel 17, eerste lid, opsporen en vaststellen.

Artikel 29

De vervolging geschiedt ambtshalve, maar indien het enkel een overtreding van artikel 7 of artikel 8 betreft, geschiedt de vervolging niet dan op klacht van de houder van het jachtrecht of van zijn rechthebbende. De aanklager is alleen dan gehouden zich burgerlijke partij te stellen als hij schadevergoeding wil vorderen.

Wanneer de overtreding van artikel 7 evenwel begaan wordt op een eigendom die deel uitmaakt van het openbaar domein of het privaat domein van de Staat, van de provincie, van de gemeente of van openbare instellingen, en waarvan de jacht niet verhuurd is, geschiedt de vervolging ambtshalve.

Artikel 30

§ 1. Gestraft worden met :

1. een geldboete van een tot vijftientwintig frank de overtredingen van artikelen 8 en 10, § 2 van dit decreet ;

2. een geldboete van zesentwintig tot honderd frank elk van de misdrijven gepleegd tegen artikelen 4, 5, 6, 7, 9, 10, § 3, 11, § 1, 13, 14, § 1 en § 2, 16, 17, 20, 21 en 22 ;

3. een geldboete van honderd tot driehonderd frank de misdrijven gepleegd tegen artikel 11, § 2.

§ 2. In alle gevallen bepaald bij dit decreet, spreekt de rechter, voor het geval dat de geldboete niet betaald wordt, een gevangenisstraf uit, waarvan de uitvoering en de duur overeenkomstig artikelen 40 en 41 van het Strafwetboek worden geregeld.

Artikel 31

Elke rechtsvordering wegens één van de misdrijven bij dit decreet omschreven, verjaart door verloop van drie maanden, te rekenen van de dag waarop het misdrijf gepleegd is.

Artikel 32

De rechtbank waarbij een van de bij dit decreet omschreven misdrijven aanhangig is, kan schadevergoeding toekennen op klacht van de eigenaar der vruchten, voor gezien getekend door de burgemeester en vergezeld van een door deze ambtenaar kosteloos opgemaakt proces-verbaal van schatting van de schade.

De voorgaande bepaling is toepasselijk in de gevallen van artikel 552, 6° en van artikel 556, 6° en 7° van het Strafwetboek.

Artikel 33

De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, Hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op de

misdrijven bij dit decreet omschreven. Wanneer echter verzachtende omstandigheden in aanmerking worden genomen, wordt de bij artikel 25, tweede lid bepaalde bijzondere geldboete niet verminderd en is de politierechtbank bevoegd die uit te spreken.

De Vlaamse Executieve kan, in het belang van de wetenschap, van het natuurbeheer of tot voorkoming van schade, afwijkingen toestaan van de bepalingen van artikelen 2, derde lid, 5, 9, tweede lid en 17, eerste lid.

Artikel 34

De Vlaamse Executieve kan alle maatregelen treffen die zij nuttig acht voor de bescherming van alle in het wild levende vogelsoorten andere dan deze vermeld in artikel 2, punt 3 van dit decreet, alsmede van hun eieren, zelfs uitgeblazen, en van hun jongen. Deze maatregelen kunnen zowel op levende als op dode of geprepareerde vogels betrekking hebben.

De overtredingen van de maatregelen getroffen op grond van het eerste lid worden gestraft met een geldboete van zeshentwintig tot honderd frank, benevens verbeurdverklaring van de in beslag genomen vogels en van de netten, de strikken, het lokaas en de andere tuigen.

Overtreding van de beschermingsmaatregelen waarbij uitsluitend in het wild levende vogelsoorten zijn betrokken die ingevolge bedoelde maatregelen te allen tijde door grondgebruikers mogen gedood worden of die op grond van de reglementering op de vogelbescherming onder bepaalde voorwaarden mogen in bezit gehouden worden, wordt gestraft met een geldboete van een tot vijftientwintig frank.

Artikel 35

§ 1. Elk van de verschillende straffen wordt verdubbeld in geval van herhaling.

Herhaling bestaat wanneer de schuldige in de loop van vijf voorgaande jaren veroordeeld is wegens één van de overtredingen of misdrijven bij dit decreet omschreven.

§ 2. De straffen mogen evenwel zeshonderd frank geldboete en twee maanden gevangenisstraf niet overschrijden.

Hoofdstuk III

Fonds voor Faunabeheer

Artikel 36

De Vlaamse Executieve kan een Fonds voor Faunabeheer oprichten, met de volgende doelstellingen :

1. .initiatieven.nemen en steunen die van educatieve aard zijn ten aanzien van de beveiliging van biotopen en van de fauna. Deze maatregelen kunnen zowel op jagers als niet-jagers betrekking hebben ;

2. het vergoeden van schade door in het wild levende dieren veroorzaakt aan gewassen en teelten, onder de voorwaarden bepaald in hoofdstuk IV van dit decreet ;

3. het laten verrichten van wetenschappelijk onderzoek dat gericht is op het optimaal bereiken van de doelstellingen van de jacht bepaald in artikel 2, punt 1 ;

4. het verlenen van financiële steun aan particuliere instellingen die over geheel het Vlaamse Gewest een degelijke controle op de toepassing van dit decreet, de wetgeving op het natuurbehoud, de bossen en de landschappen willen helpen verwezenlijken door het aanstellen van boventallige technische beambten bij het Bestuur voor Landinrichting ;

5. het toekennen van vergoedingen aan de houders van het jachtrecht die een ecologisch waardevolle reservezone in hun jachtterrein volgens een door de Minister goedgekeurd plan beheren. Het gebruik van vuurwapens alsmede het opjagen van wild in die reservezones is te allen tijde verboden. De zone dient minimaal tien hectaren oppervlakte te hebben, waarin overal een cirkel met straal vijftientig meter kan worden getrokken. De Minister stelt de vormen vast voor de aanvraag, toekenning, hernieuwing en intrekking van de aanvaarding van die reservezones. Hij bepaalt eveneens de toelagen. Een aanvaarding van een reservezone geldt telkens voor tien jaar ;

6. het toekennen van vergoedingen aan landbouwers of eigenaars die ecologisch belangrijke lijn-, punt- of vlakvormige landschapselementen willen beheren volgens een door de Minister goedgekeurd plan. De Minister bepaalt de voorwaarden waaronder deze vergoedingen kunnen verstrekt worden ;

7. het toekennen van toelagen van maximaal tachtig ten honderd van de kosten van de landbouwers of loonwerkers die op hun landbouwmachines toestellen monteren die het doden van jong of broedend wild tijdens de oogst van gewassen aanzienlijk kunnen beperken. De Minister bepaalt de toestellen die voor deze toelage in aanmerking komen en de procedure tot aanvraag van deze toelagen.

Artikel 37

Het Fonds voor Faunabeheer wordt gestijfd door een afneming op de prijs van de jachtverloven. Op gezamenlijke voordracht van de Minister van Financiën en van de Minister, bepaalt de Vlaamse Executieve het bedrag van de afhouding dat niet lager mag zijn dan twintig ten honderd van de prijs van de jachtverloven.

Artikel 38

Het Fonds voor Faunabeheer wordt beheerd door de Minister. De inkomsten en uitgaven worden op de begroting voor orde aangerekend. Een bijzonder reglement betreffende de boekhouding van dit Fonds wordt gezamenlijk opgesteld door de Minister van Financiën en de Minister. Dit reglement kan van de bepaling betreffende de rijkscomptabiliteit afwijken voor wat betreft de aanwending, de liquidatie, de betaling en de verantwoording van de uitgaven.

Artikel 39

Bij de oprichting van het Fonds voor Faunabeheer wordt door de Vlaamse Executieve een centraal comité ingesteld. De bevoegdheid en organisatie ervan worden eveneens door de Vlaamse Executieve geregeld. De Vlaamse Executieve kan eveneens een Vlaamse Hoge Jachtraad instellen en de werking en samenstelling ervan bepalen.

Hoofdstuk IV

Vergoeding van schade veroorzaakt door de fauna

Artikel 40

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure te volgen door degene die schade heeft geleden aan gewassen of teelten veroorzaakt door in het wild levende dieren, om een schadevergoeding te bekomen.

§ 2. Schade veroorzaakt door wild is ten laste van :

1. de houder van het jachtrecht als hij het wild heeft uitgezet, wilde konijnen heeft ingeënt tegen myxomatose of door onvoldoende bejaging onrechtstreeks een overpopulatie heeft veroorzaakt ;

2. de eigenaar van de grond, als het wild afkomstig is van zijn eigendom waarop hij het jachtrecht niet heeft verpacht of waarop hij het jachtrecht zelf niet uitoefent ;

3. het Fonds voor Faunabeheer, indien het wild komt uit gebieden waar wegens een wettelijke bepaling geen normale jachtoefening is toegestaan of door toevallige omstandigheden is veroorzaakt ;

4. de benadeelde indien hij heeft nagelaten gebruik te maken van de mogelijkheden hem geboden in toepassing van artikel 10 en dit alleen voor de schade aangericht door de in artikel 10 bedoelde dieren.

§ 3. De schade veroorzaakt door wettelijk beschermde dieren is ten laste van het Fonds voor Faunabeheer.

Hoofdstuk V

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 41

§ 1. Opgeheven worden :

a) de jachtwet van 28 februari 1882 en de wet van 30 juni 1967 tot wijziging van de Franse tekst van de jachtwet van 28 februari 1882 en tot invoering van de Nederlandse tekst van dezelfde wet, in zover zij de invoering van deze Nederlandse tekst tot voorwerp heeft, onverminderd de volgende artikelen die van kracht blijven tot de Vlaamse Executieve in een andere regeling heeft voorzien :

1) artikel 6bis ;

2) artikel 7bis, met behoud van de toepassing van artikel 290 van het Wetboek der Registratierechten, artikel 81 van het Wetboek der Zegelrechten, en artikel 2, laatste lid van de wet van 20 maart 1948 tot wijziging van sommige bedragen in burgerlijke en handelszaken ;

b) artikel 3, Titel II, Hoofdstuk VI, artikel 9 1, § 2 1 van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek ;

c) het koninklijk besluit van 10 juli 1972 tot wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 ter uitvoering van artikel 2 van de wet van 29 juli 1971 houdende goedkeuring van de Benelux-overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, ondertekend te Brussel op 10 juni 1970 ;

d) het koninklijk besluit van 30 juni 1981 tot wijziging van de minimale oppervlakte van jachtterreinen in het Vlaamse Gewest ;

e) het decreet van 27 juni 1985 houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 ;

f) de wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade,

— onverminderd artikelen 1,2, 3 en 4 van deze wet, die van kracht blijven tot de Vlaamse Executieve in een andere regeling heeft voorzien ;

— onverminderd ook :

1) het koninklijk besluit van 4 januari 1963 houdende uitvoering van artikel 6bis van de wet van 28 februari 1882 op de jacht, zoals aangevuld bij de wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade ;

2) het koninklijk besluit van 24 februari 1967 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 januari 1963 houdende uitvoering van artikel 6bis van de jachtwet van 28 februari 1882 ;

welke beide koninklijke besluiten eveneens van kracht blijven tot de Vlaamse Executieve in een andere regeling heeft voorzien.

§ 2. Totdat de Vlaamse Executieve in een andere regeling heeft voorzien, blijven de volgende uitvoeringsbesluiten van de jachtwet van 28 februari 1882 van toepassing :

— het koninklijk besluit van 24 juni 1952 tot vaststelling van de middelen en toestellen die geoorloofd zijn bij de verdelging van konijnen, onverminderd de verbodsbepaling bepaald bij artikel 10, § 3 in fine van dit decreet ;

— artikel 1, tweede en vierde lid en artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 maart 1953 tot toekenning aan de woudmeesters van bepaalde machten die aan de Minister van Landbouw zijn opgedragen door de wet van 28 februari 1882 op de jacht en de koninklijke uitvoeringsbesluiten van die wet, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 21 juni 1963 en 20 juli 1972 ;

— het koninklijk besluit van 15 juli 1963 tot instelling van de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het bekomen van een jachtverlof of van een jachtvergunning, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 november 1963 ;

— het koninklijk besluit van 17 augustus 1964 tot regeling van het gebruik van jachtkansels met het oog op de uitoefening van de jacht, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 mei 1965 ;

— het koninklijk besluit van 11 september 1964 tot regeling van het gebruik van zekere projectielen met het oog op de uitoefening van de jacht, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 29 juni 1971 ;

— het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 april 1980 en door het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 maart 1985 tot onderlinge erkenning van de jachtexamens in de Beneluxlanden ;

— het ministerieel besluit van 2 maart 1977 tot inrichting van het jachtexamen, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 19 oktober 1977, 7 april 1978, 14 december 1978 en 17 december 1979, en bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 januari 1984 ;

— het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 december 1981, en bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 november 1985 ;

– het ministerieel besluit van 14 september 1981 waarbij het houden van vogels en een tijdelijke bevoorrading in vogels worden toegestaan in toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest.

Artikel 42

Artikelen 3,4 en 5 van de wet van 30 juli 1922 waarbij het zegelrecht gesteld op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens en voor het jagen met de hazewind verhoogd wordt en waarbij een verlofbrief voor het vogelvangen met netten en een taxe op de inrichtingen van eendenkooien ingevoerd wordt, worden opgeheven.

G. TEMMERMAN
